

Ey Sevgili

– AhmetÇELİK · 12 Temmuz 2019

Elimdeki kalemle
Ak kâğıt üstüne
Bir çöl fırtınası sonrası
Kara çalıya sinmiş
Sevdalı kuş misali
Seni sevdiğimi
Yazmak istedim
Kalem küstü titredi
Kâğıt yele savruldu
Ey sevgili

Uykulu uyanıklık arası
Önümde meşhur Yusuf kuyusu
Yüksek sesle bağırdım
Kervancı yıllar önce geçti
Hala yürekler serinletir
Yusuf'un su kuyusu
Saldım dolapla kovayı
Kokladım etrafı saran havayı
Kokun benle
Lâkin kova boş çıktı
Ey sevgili

Gafletle bastığım yeşil çimenlerde
Al goncanın cezbeden zarafetinde
Bülbülün feryat eden sedasında
Sen vardın
Yunusun sarıçiçeğinde
Ferhat ile Şirin'in yılda bir açan gülünde
Seyrettiğim bir divanenin iki gözünde
Sen vardın
Ayrılığın her türlüşünde
Vuslat alfabetinin başında ve sonunda
Sen vardın
Gözyaşlarım dinmeyi beklerken

Varlık sebebim sen olduđundan
Hem yaşamayı hem kendimi unuttum
Ey sevgili.

09.11.2015

Ahmet elik